

Festivitats - Difunts

[Jb 19,1.23-27a](#)

[Fl 3,20-21](#)

[Jn 14,1-6](#)

Un COS ESPIRITUAL (I Co 15,35-58) – Estat ENTREMIG, o RESURRECCIÓ A L'HORA DE MORT?

Complement de la solemnitat de **TOTS SANTS** d'ahir. Sant Pau dedica TOT un llarg capítol al tema fonamental de la **RESSURRECCIÓ DELS MORTS**, a la **1ª Carta als Corintios, 15**, de particular interès per a tots els creients confosos per l'ús i fronteres del TERMES de empleats: *mort / separació cos-ànima / resurrecció de la carn a la fi dels temps, o visió IMMEDIATA del Senyor quan morim*. Confesso que sovint no em trobo a gust quan –a la **litúrgia de les exèquies**- es fan afirmacions com aquestes que semblen contradir, per exemple, les paraules de Jesús al bon lladre, de Lc 23,42: *T'ho asseguro avui seràs amb mi al paradís: cos i ànima conviuen inseparables i es necessiten per a conformar una identitat que sigui verament humana*, contra la mentalitat platònica tan en ús al món grec: *¿Consolarà a algú, que s'hi fixi en aquestes expressions d'una de les oracions de les exèquies cristianes?: Que sigui alliberat de tota pena i, quan arribi el gran dia de la resurrecció i del premi... (només al final de la Història?) Feu que ressusciti entre els sants i els escollits (no pas abandonant quan mori la meitat de la pròpia identitat?)* Sembla sovint que es presuposi una mena de *Sheol* o d'*Avern*, en el que els **cosos** es mantindrien com *adormits, amb una mena de vida latent*, fins la llunyaníssima **resurrecció dels cossos, divorciats de la pròpia identitat en què cos i ànima són u**. No sembla pas aquesta la *vivència* que presuposa la fe i la convicció cristiana: no s'entendria la joia de tants màrtirs en afrontar la mort i la dels creients consolats per llur fe i esperança del trobament amb el Senyor, segons el text del **comiat de Jesús a la Cena** abans de la Passió, que acabem de sentir a l'Evangeli (**Joan 14,1-6**). *Que els vostres cors s'asserenin: Confieus en Déu i, també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, ¿Us podria dir que vaig a preparar-vos l'estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meva, perquè, que també vosaltres visqueu allà on joestic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.* **SANT PAU** afronta amb lucidesa el tema en dues particulars ocasions: **carta als cristians de Filipis 3,20-21**. *Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, JC, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Especifica el COM en I Co 15,35ss. valent-se d'una explicació molt adient (recordeu com Jesús-el Crist-viu el trànsit d'un COS MORT (al Sepulcre), seguit per la creació d'un COS GLORIÓS, el tercer dia, tot en la línia del que promet als seguidors, que viuran també el que ens ha guanyat. Caldria llegir el text de la resurrecció de Llätzer com anticipació del nostre destí (Jn 11,11ss.), tal com l'alusió a l'Hora de Jesús quan les noces de Canà, un tercer dia, (Jn2,4) fa inclusió amb la Pasqua (de mort i resurrecció de Jesús, també amb la presència de la Mare) (Jn 13,1ss): sabent Jesús que ja era arribada la seva HORA, (que prepara i possibilita la nostra). No deixem de banda I Co 15,35ss. Potser algú preguntarà: I COM ressusciten, el morts, inquireix Pau. Quina mena de COS tenen en llur resurrecció? Insensat!. Tu saps que allò que sembles no arriba a tenir vida si abans no mor i, allò que sembles, no és EL COS de la planta que ha de néixer, sinó tan sols un gra de blat o de qualsevol altra planta... Hi ha cosos TERRENALS i cosos ESPIRITUALS. Així ho diu l'Escriptura: el primer home, Adam, fou un ésser TERRENAL, però els del CEL resplendeixen d'una manera, i els de la TERRA d'una altra. Amb LA RESSURRECCIÓ DELS MORTS passa una cosa semblant. Se sembla un COS corruptible, però en RESSUSCITA GLORIÓS; és sembrat un COS terrenal i RESSUSCITA UN COS ESPIRITUAL: així ho diu l'Escriptura: EL PRIMER HOME, ADAM fou un ésser terrenal, però EL DARRER ADAM ÉS ESPERIT que DÓNA VIDA. No és primer l'ésser espiritual, sinó el terrenal, i l'espiritual ve després. El primer home, fet de pols, prové de la terra, però el segon home prové del cel. AIXÍ COM SOM SEMBLANTS a l'home fet de pols, TAMBÉ SEREM SEMBLANTS A L'HOME que és del cel.... Donem gràcies a Déu que ens concedeix la victòria per mitjà de JESUCRIST, Senyor nostre... i ara us vull revelar un designi secret: ...SEREM TRANSFORMATS. Crec -amb la tradició de l'Església- en la joia dels màrtirs, dels místics, dels homes i les dones de fe que –ja fora del temps linial, en l'eternitat-, el trobament amb el Senyor no ho viu l'home al marge de llur identitat de COS-espiritual i d'ÀNIMA-corporalitzada, que conformen l'únic ésser existent. Penso que l'experiència dels deixebles en les APARICIONS DEL CRIST RESSUSCITAT i VIVENT!, acrediten el trobament amb el CRIST de la fe –revestit de GLÒRIA, diferent del kenòtic Jesús de Natzaret. Penso que la nostra celebració, commemorant els Fidels difunts, ens certifica el destí de fruïció de l'home sencer, al que estem cridats els qui li hem donat confiança. Penso –com la millor manera de viure aquesta diada- fora revifar l'agraïment per aquesta perspectiva i conrear l'agraïment avui per una tan bona notícia que, tal vegada, ens sorprendrà privats d'una consciència lúcida en el moment del traspàs. És un fet que cal preveure i conscienciar en l'actual circumstància. La vellesa o els pal·liatius potser- no ens permetran viure conscients traspassar lúcids -en aquesta riva- l'esdeveniment de la mort i hauria d'acompanyar l'acolliment del fet més trascendental de l'existència, assumit ARA que GAUDIM DE L'OPORTUNITAT.*

ETIQUETES

RESURECCIÓ ÀNIMA COS MORT DIFUNTS